

AJUNTAMENT DE CALDERS

Ilm. Sr. Lluís Cerarols i Cortina
Plaça Major, 1
08275 Calders

Benvolguts senyors,

El BOPB publica el 26.05.14 l'anunci d'informació pública de la llicència ambiental per la implantació d'un circuit de motocròs a la finca del Canadell del municipi de Calders. La delegació del Bages de la Institució Catalana d'Història Natural, entitat dedicada a l'estudi, la divulgació i la protecció de la natura a Catalunya, us fem saber la nostra disconformitat amb la concessió d'aquesta llicència ambiental pels motius que s'exposen a continuació.

Al·legació contrària a l'autorització ad hoc del circuit il·legal de motocròs al Canadell

La tramitació

D'entrada cal dir que la breu nota de l'anunci d'informació pública tergiversa els fets; la ponència ambiental no aprova la implantació d'un circuit de motocròs al Canadell, sinó que aprova un circuit existent des de l'any 2005. El traçat del circuit es veu millor a Google maps que a la documentació facilitada del projecte.

També cal tenir ben present l'evidència que el motocròs és una activitat terriblement sorollosa i en conseqüència molesta o, depenent de la distància, terriblement molesta pel veïnat, ja siguin persones o animals.

En una ocasió anterior s'havia denegat ja l'autorització d'aquest circuit per la seva incompatibilitat urbanística. El Pla territorial de les comarques centrals qualifica l'àrea com a sòl no urbanitzable agrícola de protecció especial. L'ús pel motocròs no pot ser més incompatible amb la protecció del sòl agrícola; un matí de motocròs elimina del terreny afectat el sòl que ha tardat mil·lennis a formar-se. Malgrat això, ocasionalment el circuit del Canadell ha seguit funcionat clandestinament, la Federació Catalana de Motociclisme el fa constar a la seva llista de circuits de motocròs i fins i tot s'hi han celebrat campionats de Catalunya.

Davant de la normativa urbanística, el circuit de motocròs del Canadell hauria d'haver estat desmantellat ja fa temps. Però en comptes d'obrir un expedient de disciplina urbanística a l'infractor, a aquest se'l premia amb un Pla Especial a mida que té per objectiu únic i explícit modificar puntualment per a la finca del Canadell la interpretació de la normativa urbanística i poder donar cobertura legal al circuit de motocròs existent. Si l'activitat molesta i erosionadora no és compatible amb la qualificació de sòl agrícola de protecció especial, a instàncies d'aquest Ajuntament l'administració catalana tramita un Pla Especial per canviar la interpretació de la qualificació, al servei del particular promotor de l'activitat.

Però, això sí, les característiques paisatgístiques i naturals del territori que van aconsellar a tècnics independents la qualificació de sòl no urbanitzable de protecció especial es mantenen. Llavors, el PE de legalització ad hoc –no en podem dir d'implantació- del circuit de motocròs al Canadell ha de rebatre les conclusions del Pla territorial de les comarques centrals i ha de rebatre l'evidència que el terrabastall és una molèstia greu, injustificable en una activitat d'esbarjo –el que semblen d'entrada missions impossibles- o bé, més probablement, ha d'amagar algun tripijoc. Examinem-ho.

El punt primer, el més censurable, és que es tracta d'un projecte d'urbanisme a la carta per consolidar una il·legalitat. Es pren la decisió d'autoritzar el circuit de motocròs del Canadell i a partir d'aquesta premissa s'encarrega a l'administració catalana que trobi esclatxes per fer-ho formalment possible. El projecte del circuit de motocròs no debat el circuit; el tema és quins supòsits s'han d'assumir, com s'han d'estirar les normatives per considerar-lo legal quan abans no ho era. El projecte neix doncs viciat. No és estrany que els informes oficials li siguin favorables.

El projecte de legalització del circuit de motocròs compta amb 5 informes d'estaments oficials, tots favorables. Obviarem els informes de l'Agència Catalana de l'Aigua i de l'Institut Geològic de Catalunya perquè l'afectació ambiental no és als cursos d'aigua ni el lloc és un punt d'interès geològic particular. L'informe de la DG d'Ordenació del Territori i d'Urbanisme incomprensiblement no entra a considerar la compatibilitat urbanística, per tant ben poca cosa aporta. La qüestió es dirimeix en sengles informes de la DG de Desenvolupament Rural del dpt. d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (DARPAiMN) que considera l'afectació pel soroll i de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental del dpt. de Territori i Sostenibilitat que considera la compatibilitat urbanística.

L'informe de la DG de Desenvolupament Rural del DARPAiMN

L'informe del DARPAiMN argumenta, al nostre entendre de manera encertada, la molèstia del soroll i estima que el circuit pot arribar a emetre 94 decibels. Això és un soroll inaguantable que requereix mesures de protecció auditiva.

Però a l'hora de les conclusions, l'informe s'oblida de les argumentacions. La conclusió indica textualment que *"es tracta d'una obra d'interès públic, d'acord amb l'article 47.4 del Decret legislatiu 1/2010 de 3 d'agost..."* i que per això mateix el projecte *"s'informa favorablement"*. Però l'informe no ha argumentat en cap moment si l'obra és d'interès públic o no; la conclusió surt del no res.

Perplexos davant de la conclusió que l'informe no argumenta, anem a consultar l'article 47.4 del Decret legislatiu 1/2010 d'Urbanisme de 3 d'agost, el que estableix quins tipus d'infraestructures poden ser considerades d'interès públic, i que transcrivim a continuació:

Decret Legislatiu 1/2010 d'Urbanisme

...

Article 47

...

4. El sòl no urbanitzable pot ésser objecte d'actuacions específiques per a destinar-lo a les activitats o els equipaments d'interès públic que s'hagin d'emplaçar en el medi rural. A aquest efecte, són d'interès públic:

a) Les activitats col·lectives de caràcter esportiu, cultural, d'educació en el lleure i d'esbarjo que es desenvolupin a l'aire lliure, amb les obres i instal·lacions mínimes i imprescindibles per a l'ús de què es tracti.

...

5. L'autorització de les actuacions específiques d'interès públic a què es refereix l'apartat 4 ha de justificar degudament que l'àmbit d'actuació no està sotmès a un règim especial de protecció amb el qual siguin incompatibles, per raó dels seus valors, per l'existència de riscos o pel fet d'estar subjecte a limitacions o a servituds per a la protecció del domini públic. Així mateix, les actuacions que s'autoritzin no han de disminuir de manera significativa la permeabilitat del sòl ni han d'afectar de manera negativa la connectivitat territorial.

...

El motocròs no és una activitat de caràcter esportiu –les motos, tal com el seu nom indica, funcionen a motor, no pas a pedals; el motocròs no és una disciplina olímpica, el ciclisme sí-, no és cultural, ni tampoc és d'educació en el lleure. Els seus practicants, això sí, poden considerar el motocròs una activitat d'esbarjo a l'aire lliure. Però immediatament es topa amb la limitació que les activitats col·lectives d'esbarjo a l'aire lliure –l'únic supòsit dels esmentats a l'article 47.4 en el qual es pot encaixar el motocròs- només poden ser considerades d'interès públic si requereixen només obres i instal·lacions mínimes. El circuit que es pretén legalitzar no és una instal·lació mínima, sinó una instal·lació permanent. Per tant, ja no entra en aquest supòsit; en conclusió el circuit permanent de motocròs no pot ser una actuació d'interès públic.

Per si quedés algun dubte, el punt següent 47.5 del Decret 1/2010 diu textualment que:

- "l'autorització d'actuacions d'interès públic ha de justificar degudament que l'àmbit d'actuació no està sotmès a un règim especial de protecció amb el qual siguin incompatibles, per raó dels seus valors..."
- "les actuacions que s'autoritzin no han de disminuir de manera significativa la permeabilitat del sòl..."

El circuit del Canadell infringeix ambdues condicions.

L'informe del DARPAiMN argumenta el nivell soroll com a molèstia greu, oposada al règim d'especial protecció i motiu pel qual la conclusió favorable resta condicionada a posteriors mesures del soroll; el de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental hi afegeix la incompatibilitat amb la qualificació urbanística de sòl agrícola de protecció especial que estableix el Pla territorial de les comarques centrals. Els informes rebuts justifiquen doncs la incompatibilitat del circuit del Canadell amb el règim de protecció urbanística i de la fauna; en conseqüència la conclusió ha de ser que el circuit del Canadell no pot ser considerat d'interès públic.

En el mateix sentit, un circuit on passen repetidament les motos disminueix de manera molt significativa la permeabilitat del sòl. La conclusió és la mateixa: el circuit del Canadell no pot ser considerat d'interès públic.

Deixant de banda l'interès, el circuit és d'un promotor particular, no pas públic.

Vist que el circuit privat de motocròs al Canadell no compleix els requisits per ser considerat una actuació d'interès públic, ans al contrari, que l'interès públic rau en la protecció de la fauna, del sòl i de la tranquil·litat del lloc que es veurien afectades per l'autorització del circuit, la conclusió de l'informe del DARPAiMN s'ha de capgirar.

L'informe del DARPAiMN estima per a la casa del Canadell una immissió sonora d'entre 50 i 67 dB. Aquest valor supera àmpliament el límit de 60 dB a l'ambient exterior que establert per la Llei 16/2002 contra la contaminació acústica que diu textualment:

12.5 Als habitatges situats al medi rural els són aplicables els valors límits d'immissió establerts per l'annex 1, corresponents a una zona de sensibilitat acústica alta, si compleixen les condicions següents:

- a) Estar habitats de manera permanent
- b) Estar aïllat i no formar part d'un nucli de població
- c) Estar en sòl no urbanitzable
- d) No estar en contradicció amb la legalitat urbanística

...

Annex 1. Determinació dels nivells d'avaluació d'immissió sonora a l'ambienta exterior produïda pels mitjans de transport

1. Àmbit d'aplicació

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per soroll produït per mitjans de transport el que prové del trànsit dels vehicles a motor, dels ferrocarrils i de l'àmbit portuari.

2. Nivells d'immissió

Zona de sensibilitat	Valors límits d'immissió L _{Ar} en dB(A)		Valors d'atenció L _{Ar} en dB(A)	
	Dia	Nit	Dia	Nit
A. Alta	60	50	65	60
B. Moderada	65	55	68	63
C. baixa	70	60	75	70

Cal tenir en compte que la mesura del soroll és logarítmica; per tant la superació d'un llindar, ni que sigui per pocs dBs, significa que el nivell de soroll és molt més intens.

Els nivells de sorolls, particularment a la casa del Canadell, només arriben a entendre's com a tolerables si al càlcul es té en compte el mal menor que el circuit no sempre està en funcionament. Les estones de repòs, els dies laborals quan el circuit no està autoritzat, dilueixen el còmput global del soroll. Però durant el funcionament del circuit, la immissió de soroll a la casa del Canadell supera àmpliament allò que és tolerable. Per tant, el funcionament simultani del circuit de motocròs i del restaurant del Canadell són incompatibles. Degut al soroll causat, l'autorització del circuit del Canadell ha d'anar acompanyada de la desautorització del restaurant, o al revés.

Probablement també puntualment s'excedeixi el nivell d'immissió de soroll admissible a les cases veïnes de les Tàpies, les Quingles, el Forn de Calç o les de la urbanització de La Guàrdia, que sens dubte patiran la molèstia del circuit. El redactor d'aquesta al·legació, sense ser veí de Calders directament afectat, recorda d'anys enrere un diumenge al matí que es presumia plàcid haver hagut de fugir, ell i gos, del pla de les Tàpies pel terrabastall insofrible que provenia del circuit il·legal de motocròs del Canadell.

L'informe de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental, dpt Territori i Sostenibilitat

L'informe de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental estudia la qualificació dels terrenys, la més que dubtosa comptabilitat urbanística d'un circuit de motocròs en sòl no urbanitzable de protecció especial i, després de decidir amb raons de lletra petita que el circuit de motocròs és compatible amb la qualificació del sòl –exactament al contrari d'allò que s'havia decidit l'any 2009 pel mateix circuit i el mateix indret-, estableix mesures correctores ben intencionades que poc podran fer per esmoreir l'innegable impacte negatiu del soroll a la fauna i al veïnat.

Segons s'exposa a l'informe, el Pla territorial de les comarques centrals qualifica la major part de l'altiplà de Calders i en particular la finca del Canadell de sòl no urbanitzable agrícola de protecció especial. Els únics usos admesos són els de l'agricultura i la ramaderia. Afegeix que usos com el que es proposa del circuit de motocròs s'haurien d'ubicar prioritàriament en sòls qualificats de "protecció preventiva o territorial", no pas en aquells qualificats de "protecció especial" com és la finca del Canadell. El POUM vigent de Calders corrobora aquesta qualificació de sòl no urbanitzable agrícola de protecció especial.

El sentit de la qualificació de "protecció especial" és el de preservar els valors agrícoles i naturals d'una àrea. Però en virtut de la interpretació d'una lletra petita que apareix al Pla territorial i que recull l'opció derivada de l'esmentat Decret 1/2010 de la possibilitat d'instal·lar en sòl no urbanitzable equipaments d'interès públic si es compleixen determinades condicions,

l'informe decideix que l'ús esportiu pel motocròs és compatible amb la qualificació de "sòl agrícola de protecció especial".

En aquesta interpretació hi ha dos errors. El principal és que es fa passar la lletra petita, la circumstància excepcional, per davant del sentit general de la qualificació urbanística; el motocròs és, de totes totes, incompatible amb la protecció del sòl agrícola. L'altra és que es fa passar el motocròs com a activitat esportiva, quan no ho és. Ja s'ha explicat que el motocròs es pot considerar activitat d'esbarjo per alguns, però certament no és una disciplina esportiva. Els estaments internacionals no consideren el motociclisme un esport, sinó una activitat de motor; el motociclisme no és una disciplina olímpica.

El Pla Especial no resol la qüestió de la protecció de la natura davant del soroll del circuit. Ben conscient de la molèstia greu a la fauna i al veïnat del soroll de les motos, el PE pren la solució salomònica d'acceptar el motocròs els dies festius de 10 a 14h. Es molesta, sí, però només de 10 a 14h en dia festiu. Potser els veïns són sords els dies festius de 10 a 14h? Potser les normatives de protecció de la fauna no són aplicables els dies festius de 10 a 14h? Les aus rapinyaires tenen a l'altiplà de Calders un dels millors hàbitats de la comarca de Bages. Una niada de rapinyaires dura mesos, no setmanes. A resultes del soroll eixordador de les motos desfermat un o dos cops per setmana hi ha la certesa que cap niu prosperarà, ni de rapinyaire ni de cap altre tipus d'au. Si de debò es volen evitar molèsties a les rapinyaires o a d'altres d'aus, cal no destorbar-les durant tot el període d'incubació i d'alimentació dels polls, és a dir, durant els mesos de primavera. Les parets de Montserrat on se sap que nien rapinyaires protegides com l'àguila cuabarrada es tanquen a l'escalada durant els mesos de cria. En definitiva, el terrabastall un cop per setmana és suficient per foragitar els ocells.

Conclusions

Pels motius exposats d'incompatibilitat urbanística del motocròs en sòl de protecció especial i per la protecció efectiva de la fauna i dels valors agrícoles i naturals de l'altiplà de Calders sol·licitem que:

- Es desautoritzi explícitament el circuit de motocròs de la finca del Canadell.
- S'obri un expedient de disciplina urbanística contra el circuit que s'ha mantingut contravenint la normativa urbanística des de l'any 2005.

Si malgrat les raons exposades se segueix endavant amb l'autorització del circuit del Canadell, mentre duri l'inevitable contenció al TSJC promogut per veïns i naturalistes sol·licitem que:

- Se sotmeti el circuit de motocròs al Canadell a consulta popular, i amb ell el PE que reinterpreta de manera forçada les normatives fins a admetre'l amb condicions.
- Es desautoritzi el restaurant del Canadell en dies festius de 10 a 14h perquè estarà sotmès a una immissió de soroll excessiva.
- Es realitzin els controls de soroll que recalca l'informe del DARPAiMN.

Ben cordialment.

Manresa, 16 de juny del 2014